

Bijlage 23: Notitie inzake toekomstig Coffeeshopbeleid Gemeente Kerkrade, mei 2000

NOTITIE INZAKE TOEKOMSTIG

COFFEESHOPBELEID GEMEENTE KERKRADE

COFFEESHOPBELEID GEMEENTE KERKRADE.

Inhoudsopgave:		pagina 2
Hoofdstuk 1:	Inleiding	pagina 3
	- aanleiding - begrip coffeeshop - woon- en leefklimaat/justitieel gedogen - grenzen bevoegdheid gemeente - grenzen bevoegdheid justitie - doelstelling nieuw beleid - headshops/growshops etc.	pagina 4
Hoofdstuk 2:	Rijksbeleid	pagina 5
	- inleiding, de nota Nederlands drugsbeleid, continuïteit en verandering - omvang van de softdrugsmarkt - verkoop van softdrugs - regulering coffeeshops	
Hoofdstuk 3:	Justitieel beleid	pagina 6
	- opsporingsbeleid - AHOJG-C criteria	
Hoofdstuk 4:	Gemeentelijk beleid:	pagina 7
	- gemeentelijk bestuurlijk instrumentarium; - huidige situatie; - beleid APV alcoholvrije inrichtingen - beleidsnota horeca- en drugsoverlast	pagina 8
Hoofdstuk 5:	Doelstelling nieuw beleid	pagina 9
	- beheersbaarheid - varianten voor een coffeeshopbeleid - indicatoren voor een beleidskeuze - analyse van de gegevens - aantal coffeeshops/geografische spreiding - doelstellingen	pagina 10 pagina 11
Hoofdstuk 6:	Aanscherping gemeentelijk (sanctie)beleid	pagina 12
	- toetsingscriteria - weigeringsgronden - intrekingsgronden - sluitingsgronden - sluiting en/of intrekking - vergunningsvoorschriften - verbod softdrugsverkoop en sluitingsregime overige horeca - tot slot	pagina 13 pagina 14

1. INLEIDING.

Aanleiding.

Eind jaren 80 en begin jaren 90 werd ook de gemeente Kerkrade geconfronteerd met het verschijnsel coffeeshop. Dit is voor de raad aanleiding geweest om in de in 1992 vastgestelde Algemene plaatselijke verordening een vergunningstelsel op te nemen voor de zogeheten alcoholvrije inrichtingen. Daarenboven heeft de gemeenteraad in de vastgestelde beleidsnotitie "horeca- en drugsoverlast" een aantal uitgangspunten geformuleerd voor het in de gemeente Kerkrade te voeren coffeeshopbeleid. Landelijke opvattingen omtrent verkoop/consumeren van soft-drugs nopen inmiddels tot bijstelling van het vergunningenregime en uitgangspunten.

Coffeeshop.

Volgens van diverse organisaties verkregen informatie worden in onze gemeente in diverse horecagelegenheden soft-drugs verkocht. Omdat de naam coffeeshop als zodanig het meest ingeburgerd is, worden deze inrichtingen in deze nota met deze verzamelnaam aangeduid. Een coffeeshop is een inrichting waar naast het verstrekken van alcoholvrije dranken tevens soft-drugs worden verkocht welke ter plaatse kunnen worden geconsumeerd.

Woon- en leefklimaat versus justitieel gedogen.

Vanwege de verstrekking van softdrugs is de coffeeshop een bijzondere categorie horeca-inrichting. Regelmatig wijst de praktijk uit dat van verkooppunten van softdrugs in zijn algemeenheid aanzienlijk meer overlast uitgaat dan van de overige horeca. In het kader van de aanpak van de coffeeshopproblematiek is een taak weggelegd voor zowel de gemeente als het Openbaar Ministerie, waarbij ieder zijn eigen benadering en beperkingen kent.

- Grenzen bevoegdheid gemeente

Zoals bekend regelt de Opiumwet in de artikelen 2 en 3 de verkoop van softdrugs. Aangezien met de Opiumwet is beoogd een en ander uitputtend te regelen, is de gemeenteraad bevoegd wettelijke regelingen in het leven te roepen met betrekking tot de verkoop van softdrugs. Dit impliceert dat regulering door de gemeentelijke overheid zich dient te beperken tot het aspect van openbare orde in zijn algemeenheid en meer in het bijzonder het woon- en leefklimaat. De door het Openbaar Ministerie geformuleerde AHOJG-G-criteria zijn - met uitzondering van het Overlast-criterium - door de gemeente als zodanig niet te hanteren voor een door haar te voeren coffeeshopbeleid. Het in de Algemene plaatselijke verordening neergelegde vergunningstelsel betreffende alcoholvrije inrichtingen is het enige juridische instrument om preventief regulerend op te treden tegen verstoringen van de openbare orde, waaronder in het bijzonder aantasting van het woon- en leefklimaat. De burgemeester kan binnen de hiervoor omschreven grenzen een specifiek op het voorkomen en tegengaan van overlast gericht beleid voeren. In dit verband wordt overigens opgemerkt dat sinds de inwerkingtreding van de Wet Damocles de mogelijkheden om als gemeente op te treden fors zijn uitgebreid.

Gezien de aan de burgemeester in de Gemeentewet toebedeelde taak van toezichthouder op de voor het publiek toegankelijke inrichtingen, zal de burgemeester veelal bevoegd zijn op de vergunningaanvraag te beslissen. Indien aan de aanvraag enig openbaar karakter ontbreekt, dan is het college van burgemeester en wethouders bevoegd op de aanvraag te beslissen.

In dit verband moet overigens worden gewezen op de op 21 april 1999 in werking getreden wijziging van de Opiumwet. Bij deze wijziging, bekend als de wet Damocles, is in de Opiumwet een artikel 13b ingevoegd, waarbij aan de burgemeester de bevoegdheid wordt verleend om ter bestuursrechtelijke handhaving van de Opiumwet middels bestuursdwang voor het publiek toegankelijke lokalen (cafés, coffeeshops, maar daarnaast ook winkels als head- en growshops) te sluiten bij geconstateerde handel in soft-drugs. Dit laat evenwel onverlet dat ook hier sprake dient te zijn van afstemming van beleid in die zin dat de burgemeester van deze discretionaire bevoegdheid geen lichtvaardig gebruik maakt.

Grenzen bevoegdheden justitie.

Het beleid inzake het al dan niet gedogen van de handel in en het gebruik van softdrugs is op zichzelf een uitsluitend strafvorderlijke aangelegenheid. Het Openbaar Ministerie treedt in beginsel slechts dan op als de door de Procureurs Generaal ter zake het opsporings- en strafvorderingsbeleid geformuleerde AHOJG-G-criteria worden overtreden. Deze worden in hoofdstuk 3 nader omschreven. Indien een coffeeshop-exploitant zich aan deze criteria houdt, dan wordt de exploitatie door het Openbaar Ministerie in beginsel gedoogd, tenzij daarover op lokaal niveau andersluidende afspraken worden gemaakt. Dit hoeft evenwel niet op voorhand te betekenen dat de exploitatie geen negatieve effecten kan hebben op het woon- en leefklimaat, weshalve de burgemeester bevoegd blijft in dat geval binnen de bovenomschreven grenzen regulerend op te treden.

Doelstellingen nieuw beleid.

Binnen het hiervoor geschetst gemeentelijke openbare orde kader geldt als nieuw beleidsuitgangspunt dat enerzijds negatieve effecten op het woon- en leefklimaat beheersbaar moeten blijven en anderzijds tegemoet wordt gekomen aan de in onze maatschappij aanwezige en niet meer uit te bannen behoefte aan verkoop- en gebruikspunten van softdrugs. Daartoe is een drietal doelstellingen geformuleerd, welke met een limitering van het aantal coffeeshops gecombineerd met een geografische spreidingsregeling en stringente vestigings- en exploitatie-eisen dienen te worden verwezenlijkt.

Headshops/growshops/smartshops etc.

Kerkrade kent sinds enige tijd het fenomeen headshop/growshop/smartshop. In deze winkels kunnen alle voor het opkweken en gebruiksklaar maken van softdrugs benodigde middelen worden verkregen. Gezien het feit dat aldaar evenwel geen drankverstrekking plaatsvindt, vallen deze inrichtingen buiten het kader van deze nota. Dit laat evenwel onverlet dat de gemeente andere instrumenten (bestemmingsplan/leefmilieu-verordening) inzet om waar mogelijk vestiging en exploitatie van winkels als hier bedoeld te weren. Indien daarenboven op enig moment sprake is/zal zijn van verkoop van softdrugs vanuit de winkels bestaat voor justitie in beginsel de mogelijkheid de exploitanten daarvan, bij het ontbreken van enig justitieel gedoogbeleid met betrekking tot softdrugswinkels, strafrechtelijk aan te pakken. Bovendien is met toepassing van de bevoegdheid ingevolge artikel 13b van de Opiumwet (Wet Damocles) bestuursrechtelijke handhaving mogelijk. Bij besluit van 24 februari 2000 heeft de burgemeester in dit verband een beleidsregel vastgesteld aangaande de bestuursrechtelijke handhaving. Deze beleidsregel is op de gebruikelijke wijze gepubliceerd en ter kennis gebracht van de exploitanten van deze categorie winkels.

Daarenboven is aan de Inspectie Gezondheidsbescherming Waren en Veterinaire Zaken (voorheen Keuringsdienst van Waren) met klem verzocht ten aanzien van deze categorie winkels vanuit de invalshoek gezondheidszorg toezicht uit te oefenen.

Onderstaand volgt een globale definitie van deze winkels*:

Headshop: Een winkel waar hoofdzakelijk de voor het nuttigen van softdrugs benodigde attributen verkrijgbaar zijn.

Growshop: Een winkel waar onder andere producten worden verkocht ten behoeve van de teelt van hennepplanten, zoals zaden, groeilampen, luchtfilters, literatuur etc.

Smartshop: Een winkel met een zeer gevarieerd assortiment producten als ecodrugs (natuurproducten als paddestoelen en cactussen), energy-drankjes en vitamine-preparaten.

Ecoshop: Een winkel waar natuurproducten als paddestoelen, cactussen etc. verkrijgbaar zijn.

2. RIJKSBELEID.

* In de praktijk is veelal sprake van een combinatie van producten.

Inleiding/karakter drugbeleid.

Het rijksbeleid ten aanzien van verdovende middelen is verwoord in de nota "Het Nederlands drugbeleid, continuïteit en verandering". Blijkens deze nota is de taak van de overheid met name gelegen in het voorkomen dat in het bijzonder jeugdige burgers overgaan tot het gebruik van drugs, alsook het aanbieden van medische en/of sociale hulp aan problematisch gebruikers. Het beleid strekt met name tot bescherming van gezondheidsbelangen (het harm-reduction model). Daarbij wordt op grond van wetenschappelijke inzichten onderscheid gemaakt tussen drugs met onaanvaardbare risico's voor de gezondheid (harddrugs) en henneproducten waarvan de risico's minder groot worden geacht (soft-drugs). Een scheiding van de markten voor harddrugs en softdrugs heeft derhalve prioriteit.

Omvang van de softdrugmarkt.

Blijkens de eerder genoemde rijksnota omvat de jaarlijkse consumptie van softdrugs door Nederlanders jaarlijks circa 500 miljoen gulden (verkoopwaarde) en bedraagt de gehele binnenlandse afzet van softdrugs circa 800 miljoen gulden (verkoopwaarde). Het marktaandeel van de nederwiet (in Nederland gekweekte hennep) bedraagt inmiddels minimaal de helft van de totale binnenlandse consumptie.

Verkoop van softdrugs.

Zoals reeds in de inleiding tot dit hoofdstuk is verwoord, heeft het Nederlands drugbeleid mede tot doel te komen tot een scheiding van de markten. Deze doelstelling tracht men mede te realiseren door het gedogen van een relatief laagdrempelig aanbod van gebruikershoeveelheden softdrugs. In de visie van het Kabinet wordt daarmee een drempel opgeworpen voor de overgang van het gebruik van softdrugs naar het gebruik van harddrugs. Tegen deze achtergrond - het tegengaan van gebruik van gevaarlijker drugs door het onder duidelijke voorwaarden gedogen van de verkoop van softdrugs - moet ook het Nederlands gedoogbeleid met betrekking tot coffeeshops worden geplaatst. Dit beleid staat derhalve eveneens in het teken van de zogeheten harm reduction.

Regulering coffeeshops.

Landelijk gezien hebben de coffeeshops bewezen een bijdrage te kunnen leveren aan de gewenste scheiding van de detailhandelsmarkten in softdrugs en harddrugs. In gemeenten waar geen coffeeshops zijn gevestigd is een vlucht van dealers en gebruikers naar woningen niet uitzonderlijk, waardoor de mogelijkheid tot vermenging van markten eerder aanwezig moet worden geacht. Dit staat uiteraard op gespannen voet met het beginsel van harm-reduction en de daaruit voortvloeiende scheiding der markten. Het Kabinet is er derhalve voorstander van om, indien er sprake is van enige lokale behoefte aan softdrugs, over te gaan tot het gedogen van een beperkt aantal relatief veilige verkooppunten in de vorm van coffeeshops. Uiteraard met inachtneming van enerzijds de door de Procureurs-Generaal uitgevaardigde richtlijnen voor opsporings- en strafvervolgingsbeleid Opiumwetgeving en anderzijds de door de lokale overheid te stellen normen voor vestiging van coffeeshops.

3. JUSTITIEEL BELEID

Opsporingsbeleid.

In september 1996 hebben de Procureurs-generaal van het Openbaar Ministerie de richtlijn inzake het strafrechtelijk opsporingsbeleid voor coffeeshops herzien. De strikte scheiding tussen harddrugs en softdrugs is daarbij, evenals het onderscheid tussen drugshandelaar en -gebruiker gehandhaafd. De controle op coffeeshops wordt vergroot teneinde - gezamenlijk met de gemeentelijke overheid - de ongewenste gevolgen die coffeeshops voor hun directe omgeving kunnen hebben, tegen te gaan.

AHOJG-G criteria.

Voor het al dan niet strafrechtelijk optreden heeft het Openbaar Ministerie de zogenaamd AHOJG-G criteria geformuleerd. Deze gedoogcriteria zijn door het Openbaar Ministerie tot landelijk (strafrechtelijk) beleid verheven.

Deze luiden:

- A: geen Affichering, dit betekent geen reclame anders dan een summiere aanduiding op de betreffende lokaliteit (derhalve geen uithangborden/uitstalling of reclame in etalages of via media;
- H: geen Harddrugs, dit betekent dat geen harddrugs voorhanden mogen zijn en/of verkocht worden;
- O: geen Overlast, waaronder wordt verstaan parkeeroverlast rond de inrichting, geluidshinder, vervuiling en/of voor of nabij de inrichting rondhangende klanten;
- J: geen Jeugdigen, waaronder niet enkel wordt begrepen de verkoop aan jeugdigen, doch ook het geen toegang tot de inrichting verlenen aan jeugdigen (18 jaar);
- G: geen Grote hoeveelheden, dit wil zeggen per transactie geen grotere hoeveelheid dan geschikt voor eigen gebruik (5 gram). Onder transactie wordt in dit verband begrepen alle koop en verkoop in één inrichting op eenzelfde dag met betrekking tot dezelfde koper.

De oorspronkelijke AHOJG-G criteria zijn in zoverre bijgesteld dat:

- thans ook het aanwezig zijn van jeugdigen in de inrichting verboden is;
- de te verkopen maximum-hoeveelheid per transactie is teruggebracht van 30 gram naar 5 gram;
- thans ook de handelsvoorraad is gemaximeerd.

Indien door een coffeeshop een van de AHOJG-criteria wordt overtreden, dan kan langs de strafrechtelijke weg effectief worden opgetreden. Evident is dat, nu een strafoplegging, boete of (voorwaardelijke) vrijheidsstraf niet opweegt tegen het bedrijfseconomisch gewin, het effect van dusdanig optreden evenwel beperkt zal zijn.

Zoals reeds eerder aangegeven, wordt de exploitatie met inachtneming van de AHOJG-G criteria gedoogd door het Openbaar Ministerie. Alsdan bestaat evenwel desondanks de mogelijkheid dat het bevoegd orgaan op grond van bedreiging van het woon- en leefklimaat optreedt. Daartoe is het noodzakelijk dat het lokaal bestuur, met inachtneming van Opiumwet en andere formele wetten alsmede de grenzen van de huishouding van de gemeente, eigen beleid formuleert.

In dit verband mag niet onvermeld blijven dat in de Rijksnota "Het Nederlands Drugsbeleid, continuïteit en verandering" expliciet is vermeld dat de lokale driehoek de ruimte wordt geboden verdergaande/afwijkende afspraken te maken.

Uitdrukkelijk zij gesteld dat het gedoogbeleid op basis van de AHOJG-criteria uitsluitend geldt voor de "erkende" coffeeshops. Alle andere dealers kunnen (en zouden moeten) worden aangepakt door politie en justitie. De praktijk is evenwel anders. De verkoop van (soft-)drugs in cafés wordt door de Procureurs-Generaal als niet-acceptabel gekwalificeerd. Justitieel optreden is hier dan ook geboden.

Een en ander zal nader worden ingevuld in het kader van de tussen gemeente, justitie en politie af te sluiten handhavingconvenant.

4. GEMEENTELIJK BELEID

Algemeen.

Gemeentelijk bestuurlijk-juridisch instrumentarium.

- a. Publiekrechtelijke regelgeving.
De gemeentelijke overheid beschikt over diverse bestuurlijk-juridische instrumenten om overlast afkomstig van horeca-inrichtingen te bestrijden en het woon- en leefklimaat in stand te houden en waar mogelijk te verbeteren.
Deze instrumenten zijn:
- * de Algemene plaatselijke verordening;
 - * de Wet op de Ruimtelijke Ordening (het bestemmingsplan/leefmilieuverordening);
 - * de Drank- en Horecawet (vergunningstelsel);
 - * de Woningwet/bouwverordening/-besluit;
 - * de Wet Milieubeheer/Besluit horecabedrijven milieubeheer.
- .. Wet Damocles (art. 13b Opiumwet).
- b. Privaatrechtelijke regelgeving.
De gemeente staat ook een aantal civielrechtelijke instrumenten ter beschikking, waarbij kan worden gedacht aan eigendomsverwerving, huur/verhuur en het recht van opstal.
- c. Beperkingen publiek-/privaatrechtelijke regelgeving.
Indien het bestuur adequaat wil inspelen op nieuwe (ongewenste) ontwikkelingen, kent elke wettelijke regeling zijn juridische dan wel financiële beperkingen. Desondanks zal getracht worden in overleg met bijvoorbeeld woningcorporaties dan wel particuliere eigenaren te bezien welke privaatrechtelijke mogelijkheden aanwezig zijn om vestiging van inrichtingen als hier bedoeld te voorkomen c.q. te komen tot beëindiging van de exploitatie. Alhoewel de verwachtingen daarvan niet al te hoog gespannen mogen zijn, worden de genoemde instrumenten toch ingezet waar zulks mogelijk is.

De huidige situatie.

Zoals reeds in de inleiding is aangegeven werd de gemeente Kerkrade omstreeks 1990 geconfronteerd met de vestiging van coffeeshops binnen haar gemeentegrenzen. Hierbij kan met name worden gedacht aan:

- coffeeshop Baconfield, Akerstraat 84 (Kerkrade-West);
- coffeeshop Fantasy, Nieuwstraat 156 (Centrum);
- coffeeshop Green Colours, Akerstraat 60 (Kerkrade-West);
- coffeeshop Heet, Kerkraderstraat 1 (Eygelshoven);
- coffeeshop Scorpion, Einderstraat 28 (Centrum);
- coffeeshop Quiam, Veldhofstraat 79 (Eygelshoven).

Aangezien de Algemene plaatselijke verordening op dat moment nog niet voorzag in een regelgeving dienaangaande, is ter voorkoming van een ongebreidelde vestiging in de in 1992 vastgestelde APV een vergunningstelsel geïntroduceerd. Ten einde te voorkomen dat de exploitanten van hier bovenvermelde inrichtingen rauwelijks met de gevolgen van de nieuwe regelgeving werden geconfronteerd, is bij wijze van overgangsrecht bepaald dat de inrichtingen - behoudens ontoelaatbare overlast/aantasting van het woon- en leefklimaat - door de toenmalige exploitanten konden worden geëxploiteerd totdat onherroepelijk op de in te dienen vergunningaanvraag was beschikt. Een en ander heeft ertoe geleid dat alle

inrichtingen, behoudens de laatstgenoemde, inmiddels niet meer als zodanig worden geëxploiteerd.

Beleid (APV) alcoholvrije inrichtingen.

De gemeente Kerkrade kent sinds 1992 een vergunningstelsel voor horeca-inrichtingen die eetwaren en/of alcoholvrije dranken voor gebruik ter plaatse verstrekken. Belangrijkste motief van dit vergunningstelsel was en is het handhaven van de openbare orde in het algemeen en het woon- en leefklimaat meer in het bijzonder. Deze op preventie gerichte regeling kent echter een beperking in die zin dat de enige toets is gelegen in het levensgedrag van de perso(o)n(en) van ondernemer, bedrijfsleider en beheerder, alsook - sinds de vaststelling van de 9e wijziging in november 1998 - eventuele strijdigheid met het bestemmingsplan.

Beleidsnotitie horeca- en drugsoverlast

Om toch adequaat te kunnen optreden tegen aantasting van het woon- en leefklimaat heeft de gemeenteraad in 1992 de nota horeca- en drugsoverlast vastgesteld. Uit de in de nota weergegeven probleemstelling kan een aantal conclusies worden getrokken, alsook beleidsdoelstellingen worden geformuleerd. Voor zover hier van belang betreffen deze:

- vrije vestiging van coffeeshops en andere inrichtingen waarvan vermoed wordt dat deze feitelijk als zodanig functioneren, dient te worden tegengegaan;
- er dient een sluitingsbeleid te worden gevoerd ten aanzien van coffeeshops en andere inrichtingen die overlast veroorzaken, waarbij met name moet worden gedacht aan inrichtingen die midden in of aan de rand van woongebieden gelegen zijn;
- overlast door handel in soft-drugs dient op samenhangende wijze te worden tegengegaan, zulks om verplaatsing van het probleem te voorkomen.

Ten einde de in de nota vervatte conclusies en beleidsuitgangspunten te kunnen realiseren is daarin een aantal toetsingscriteria geformuleerd met betrekking tot de vestiging etc. van coffeeshops.

Naar de praktijk zijn deze conclusies/uitgangspunten vertaald in een door de burgemeester gevoerd 0-optie beleid, dit met dien verstande dat de eerder genoemde coffeeshop Quiam krachtens overgangsrecht wordt geëxploiteerd. Mede naar aanleiding van de door de exploitant van deze inrichting gevoerde beroepsprocedure bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft de burgemeester, gezien de sinds 1992 met de exploitant opgedane ervaringen (geen overlast), ten aanzien van de exploitatie van de coffeeshop Quiam een gedoogbeschikking onder voorwaarden/beperkingen verleend. Deze gedoogbeschikking is zowel persoons- als perceelsgebonden.

Tegen de achtergrond van de ontwikkelingen op zowel rijksniveau, als de gewijzigde opvattingen omtrent softdrugsgebruik en de ervaringen met betrekking tot de gedoogde coffeeshop te Eygelshoven, is een heroriëntatie op de in de beleidsnotitie horeca- en drugsoverlast gehanteerde uitgangspunten gewenst. Een voorstel voor een nieuw lokaal coffeeshopbeleid treft u in de navolgende hoofdstukken aan.

5. DOELSTELLING NIEUW BELEID

Beheersbaarheid.

Zoals reeds eerder is aangegeven, is de coffeeshop een bijzondere categorie horeca-inrichting. Bijzonder niet alleen omdat er formeel in strijd met de Opiumwet softdrugs worden verhandeld en gebruikt, doch ook omdat dit soort inrichtingen ervaringsgewijs in de regel meer overlast veroorzaakt. Gelet op de jurisprudentie van de Raad van State, alsook gezien de ontwikkelingen in met name de gemeente Heerlen, alwaar een maximering van het aantal coffeeshops en een geografische spreiding over de gemeente wordt voorbereid, is het zinvol zo niet noodzakelijk te komen tot een herzien en

toegesplitst beleid op onderhavige problematiek. Uiteraard blijft daarbij het uitgangspunt dat de negatieve effecten op het woon- en leefklimaat beheersbaar moeten blijven, onverkort overeind.

Varianten voor een coffeeshopbeleid.

Met betrekking tot de mogelijkheid tot het voeren van een coffeeshopbeleid is een aantal varianten denkbaar.

- * de lokale overheid stelt een beleid vast zonder maximum.
Alhoewel het economisch marktmechanisme van vraag en aanbod vermoedelijk de vestiging van coffeeshops zal reguleren in die zin dat het aantal zal aansluiten bij de vraag naar softdrugs, kan wildgroei niet worden uitgesloten. Bovendien zal een (te) groot aanbod de vraag doen toenemen en drempelverlagend werken. Overigens sluit dit stelsel niet uit dat de lokale overheid invulling geeft aan de lokaties waar een coffeeshop zich kan vestigen.
- * de lokale overheid stelt het zogeheten 0-beleid vast.
In dit stelsel, welk feitelijk neerkomt op een bijzondere vorm van het maximumstelsel, wordt geen enkele vestiging van coffeeshops toegestaan.
Ten aanzien van de 0-optie wordt de jurisprudentie gekenschetst door een omslag die zich in de loop der jaren heeft voorgedaan.
Uit een uitspraak van de afdeling bestuursrechtspraak Raad van State (Hulst d.d. 29-02-1996) kon namelijk worden afgeleid dat voor een 0-optie slechts dan ruimte aanwezig is als sprake is van een combinatie van specifieke lokale omstandigheden, zoals het ontbreken van enige lokale behoefte aan softdrugs, de ligging van de gemeente aan de Rijksgrens én reeds aanwezige overlast ten gevolge van de aanwezigheid van andere inrichtingen in de gemeente.
Inmiddels is door de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Naaldwijk d.d. 22-05-1997) aangegeven dat het voeren van dit beleid ook mogelijk moet worden geacht bij het ontbreken van zeer bijzondere specifieke lokale omstandigheden. Uiteraard dient een dusdanig beleid alsdan deugdelijk te worden gemotiveerd, waarbij met name kan worden gedacht aan afstemming met het beleid in de regio, de lokale vraag, het karakter van de gemeente en het draagvlak onder de bevolking.
- * de lokale overheid stelt een beleid met maximumstelsel vast.
In dit stelsel wordt aangegeven dat er ruimte is voor vestiging van coffeeshops, maar wordt in het belang van het woon- en leefklimaat een maximum toegestaan aantal vastgesteld.
Bij het vaststellen van dit maximum dient te worden gestreefd naar een dusdanige afstemming van vraag en aanbod dat geen sprake is van een verplaatsing van de soft-drugsverkoop naar illegaliteit met alle negatieve randverschijnselen van dien.
In den lande wordt veelal een norm van één coffeeshop per 20.000 inwoners gehanteerd.

Indicatoren voor het maken van een beleidskeuze.

Om een evenwichtig coffeeshopbeleid te kunnen vaststellen dat recht doet aan lokale omstandigheden, dient allereerst een aantal gegevens in kaart te worden gebracht met betrekking tot onderstaande onderwerpen:

- a. Typering van de gemeente.
Zowel het aantal inwoners van de gemeente als de bevolkingsopbouw zijn van belang. Daarnaast spelen aspecten als aard en karakter van de gemeente een rol, waaronder het al dan niet vervullen van een centrum- of streekfunctie, de opbouw van de gemeente uit kernen en het aantal inwoners per kern. Een bijkomende factor kan de aanwezigheid van scholen en groot-schalige horeca-concentraties vormen.
- b. Lokale vraag naar softdrugs.
Een belangrijke indicatie voor het al dan niet aanwezig zijn van een lokale vraag naar softdrugs is de aanwezigheid van verkooppunten, zowel in inrichtingen als in woningen. Indien met enige regelmaat sprake is van dergelijke activiteiten ligt het niet in de rede te veronderstellen dat geen sprake is van een lokale behoefte. Daarnaast kan op basis van een rekenkundige benade-

ring de lokale behoefte aan softdrugs worden ingeschat. Volgens cijfers van het Trimbos-instituut kan het aantal regelmatige gebruikers van softdrugs worden geschat op 4,6% van de bevolking, alsook blijkt uit cijfers dat het gemiddeld gebruik bij scholieren in het voortgezet onderwijs, tot ongeveer 20 jaar, op 10,7% ligt.

- c. **Beleid van de omliggende gemeenten.**
Indien het beleid van de gemeente in sterke mate afwijkt van het regio-beleid is het niet ondenkbeeldig dat druk op de gemeente ontstaat door gebruikers uit de omliggende gemeenten. Gezien de ligging van de gemeente Kerkrade aan de Rijksgrens met de Bondsrepubliek Duitsland is het wenselijk dat bij de vaststelling van beleid niet uitsluitend over de gemeentegrens maar ook over de rijksgrens wordt gekeken. In dit verband mag niet voorbij worden gegaan aan het in Duitsland kennelijk aanwezig voornemen om over te gaan tot een meer liberaal drugsbeleid. Op basis van dit nog nader uit te werken voornemen zal in ieder geval het kleinschalig (voor eigen gebruik) bezit van softdrugs niet langer de tot nog toe daaraan toegekende opsporingsprioriteit hebben. Of en in hoeverre tevens zal worden overgegaan tot het toestaan/gedogen van coffeeshops is thans nog niet duidelijk. Evenmin bestaat thans eenduidig inzicht in de daaruit voortvloeiende consequenties voor de druk uit de Bondsrepubliek Duitsland op de lokale softdrugsmarkt.
- d. **Evenwicht vraag en aanbod naar softdrugs en het woon- en leefklimaat.**
Op basis van een analyse van de onder a tot en met c verkregen informatie kan een evenwicht tussen vraag naar en aanbod van softdrugs worden bepaald. Daarbij dienen voor wat betreft het aanbod dusdanige eisen te worden gesteld, dat dit enerzijds niet tot drempelverlaging zal leiden en anderzijds het woon- en leefklimaat niet zal verstoren.
Dit kan geschieden door het reeds op voorhand uitsluiten van een bepaald deel van de gemeente als mogelijke lokatie voor coffeeshops, alsook het stellen van afstandsnormen ten opzichte van scholen, jeugdcentra en coffeeshops onderling.

Analyse van gegevens.

Uit een analyse van de onder a tot en met c verkregen gegevens kan het volgende worden afgeleid.

- a. De gemeente Kerkrade heeft per 1-1-2000 51.462 inwoners en is opgebouwd uit een aantal kernen. De gemeente Kerkrade kan worden gekenmerkt als een belangrijke woon- en werkgemeente in het stedelijk gebied van Parkstad Limburg met een centrale ligging in de regio. De stad vormt door de aanwezigheid van een aantal hoogwaardige bedrijfsterreinen een belangrijke vestigingsplaats voor het bedrijfsleven. Het aanbod aan voortgezet onderwijs omvat meerdere scholengemeenschappen en een gymnasium en heeft deels een streekfunctie. Alhoewel de gemeente oorspronkelijk is ontstaan uit een aantal kerkdorpen, zijn deze thans dusdanige vergroeid dat sprake is van drie krachtige kernen.
De bevolkingsopbouw geeft aan dat sprake is van structurele vergrijzing van de bevolking. Het horeca-aanbod omvat 230 horeca-inrichtingen, waarvan 180 cafés/restaurants en 50 fritures/snackbars etc. Deze concentreren zich met name in het centrum van de stad en overigens op een aantal locaties/doorgaande wegen in de onderscheidene stadsdelen (Bleijerheidestraat/St. Pieterstraat, Akerstraat/Industriestraat en Veldhofstraat/Terbruggen).
Overlastmeldingen in het kader van de handel in verdovende middelen manifesteren zich - naast subjectieve overlast (gevoelens van onveiligheid) - veelal met name in klachten omtrent overlast ten gevolge van verkeerslawaaï en het ontbreken van voldoende parkeervoorzieningen.
- b. Op grond van bij zowel politie als gemeente dienaangaande bekende informatie kan niet worden ontkend dat in Kerkrade een zekere mate van behoefte aan softdrugs aanwezig is. Op basis van het rekenkundig model van het Trimbos-instituut (4,6% van de bevolking) kan het aantal in Kerkrade woonachtige softdrugs-gebruikers worden geschat op 2.370.
Het aantal inwoners van Kerkrade in de leeftijd van 12 tot 20 jaar bedraagt 4.500. Indien dit aantal tevens wordt beschouwd als aantal scholieren in het voortgezet onderwijs zullen op ba-

sis van de cijfers van het Trimbos-instituut (10,7%) circa 480 scholieren al dan niet regelmatig softdrugs consumeren. Opgemerkt wordt dat dit een globale inschatting is, immers niet iedereen in de genoemde leeftijd volgt voortgezet onderwijs. Bovendien zullen leerlingen van elders voortgezet onderwijs volgen in Kerkrade en evenmin zal elke Kerkradse leerling in genoemde leeftijdscategorie het voortgezet onderwijs in Kerkrade volgen. Daarenboven dient de waarde van de cijfers betreffende het softdrugsgebruik onder jongeren voor het bepalen van de keuze voor een te voeren coffeeshopbeleid te worden gerelativeerd. Immers op grond van de door de Procureurs-Generaal uitgevaardigde AHOJG-criteria (zie hoofdstuk 3) hebben personen onder de 18 jaar geen toegang tot coffeeshops.

- c. Behoudens de gemeente Heerlen voeren de overige in de regio Parkstad Limburg gelegen gemeenten tot op heden een 0-optie-beleid en bestaat dezerzijds niet de indruk dat deze voornemens zijn dit standpunt op korte termijn te verlaten.
Dit gegeven op zich zou de conclusie kunnen wettigen dat bij een verlaten van de 0-optie vanuit de regio een zekere mate van druk van druggebruikers uit de omliggende gemeenten op Kerkrade zou kunnen ontstaan.
Dezerzijds bestaat evenwel de indruk dat geen sprake zal zijn van een toename van de reeds aanwezige druk, maar veel meer van een - middels het vaststellen van criteria - te sturen verplaatsing.

Op basis van de vorenstaande typering van de gemeente en de te veronderstellen behoefte aan softdrugs, dient te worden gezocht naar een evenwicht tussen vraag en aanbod en de consequenties van de te maken beleidskeuze voor met name het woon- en leefklimaat. Zoals reeds eerder is aangegeven, wordt mede gelet op de aanwezige verkooppunten en hetgeen in het college-programma is verwoord, het vasthouden aan de 0-optie als niet reëel ingeschat. Evenmin wordt het wenselijk geacht het aantal coffeeshops op basis van het zelfregulerend marktmechanisme vrij te laten. Voorgesteld wordt derhalve over te gaan tot het invoeren van een maximumstelsel als onderstaand omschreven.

Aantal coffeeshops/geografische spreiding.

Zoals reeds eerder is aangegeven, wordt landelijk veelal een norm gehanteerd van één coffeeshop per 15.000 tot 20.000 inwoners. Uitgaande van een inwonertal van 51.462 per 1 januari 1999 en de daarin te constateren vergrijzing, betekent dit dat de gemeente Kerkrade op grond van de landelijke norm van 20.000 met 3 coffeeshops zou voorzien in de eigen behoefte voor wat betreft het softdrugsvoorzieningsniveau.

Om te komen tot voldoende mate van beheersbaarheid kan evenwel niet worden volstaan met uitsluitend het vaststellen van een maximumstelsel. Om te voorkomen dat exploitaties op een of enkele locaties onevenredig zwaar op het woon- en leefklimaat drukken, is geografische spreiding net zo belangrijk.

Alhoewel in een eerdere versie van deze notitie is aangegeven, dat het in de rede ligt te kiezen voor een gebiedsindeling overeenkomstig de gebiedsindeling van de basiseenheden binnen het district Kerkrade van de regio-politie Limburg Zuid, wordt daarvan thans afgezien. De reden hiervan is gelegen in een in maart 2000 doorgevoerde wijziging in de indeling van het politiedistrict Kerkrade in basiseenheden. Daarbij is onder andere besloten tot opheffing van de basiseenheid Simpelveld/Kerkrade-West. Dientengevolge zijn binnen de gemeentegrenzen van Kerkrade thans nog 2 basiseenheden werkzaam. Daarbij blijft overigens onverkort het streven gericht op een dusdanige spreiding dat het politioneel toezicht niet op één politiebasiseenheid drukt, hetgeen naar verwachting een positieve uitstraling zal hebben op het woon- en leefklimaat.

Om een evenwichtige spreiding over het grondgebied van Kerkrade en -zoveel als mogelijk - de basiseenheden van politie te verwezenlijken wordt thans gekozen voor een indeling in wijken zoals deze wordt gehanteerd in het kader van het wijk- en buurtbeheer:

- gebied wijk Noord (ongeveer 14.500 inwoners) maximaal 1 coffeeshop;
- gebied wijk Oost (ongeveer 20.000 inwoners) maximaal 1 coffeeshop;

- gebied wijk West (ongeveer 16.500 inwoners) maximaal 1 coffeeshop.

Doelstellingen.

Met het voorgestane beleid worden de volgende doelstellingen nagestreefd:

- het bestrijden en voorkomen van negatieve effecten op het woon-, werk- en leefmilieu;
- de bescherming van jongeren onder de 18 jaar; dit aan de openbare orde-problematiek gerelateerde onderwerp is een blijvend belangrijk (volksgezondheids)aandachtspunt. Hierbij dient er op gelet te worden dat de verkoop vanuit horeca-inrichtingen vooral voorkomen dient te worden op die plaatsen waar jongeren er ongewild mee geconfronteerd kunnen worden (aangezien wettelijke regels worden overtreden is sprake van strijd met de rechtsorde, hetgeen zijn weerslag heeft op het openbare leven, waardoor sprake is van strijd met de openbare orde);
- het voeren van een strikt handhavingsbeleid voor horeca-inrichtingen die in strijd met dit beleid in softdrugs handelen; daartoe dient een goede controle en registratie te worden opgestart ten einde het bestuur de voor het treffen van bestuursrechtelijke sancties vereiste informatie aan te reiken.

Zie voor een nadere uitwerking hoofdstuk 6.

6. AANSCHERPING GEMEENTELIJK (SANCTIE)BELEID

De horeca-exploitatievergunning, voor de verstrekking van eet- en/of drinkwaren voor gebruik ter plaatse, is het meest effectieve reguliere inzetbare openbare orde instrument op korte termijn. Het bevoegd orgaan kan hiermee in preventieve zin die maatregelen nemen die een aantasting van het woon- en leefklimaat moeten voorkomen. Getracht zal worden een en ander, meer dan tot nog het geval was, te verwezenlijken via een aanscherping van het gemeentelijk sanctiebeleid. Duidelijk is dat het bevoegde orgaan de horeca-ondernemer die aan dit beleid voldoet, bij afgifte van de horeca-exploitatievergunning **geen** publiekrechtelijke toestemming verleend tot verkoop van softdrugs. Dit is en kan ook nooit een gemeentelijke bevoegdheid betreffen. Dit hoofdstuk geeft aan op welke wijze c.q. binnen welk kader de gemeente wel kan opereren om de verkoop van softdrugs te reguleren.

Toetsingscriteria.

Zowel het bevoegd orgaan als degene die met een belastende beschikking wordt geconfronteerd, is gediend met een stuk rechtszekerheid. Voor beide partijen is het belangrijk te weten wanneer sprake is van aantasting van het woon- en leefklimaat. Het is derhalve wenselijk een en ander nader te omschrijven voor wat betreft:

1. aanscherping van de weigeringsgronden;
2. bijstelling van de intrekingsgronden;
3. verruiming van de sluitingsgronden.

1. Weigeringsgronden.

Deze staan omschreven in artikel 2.3.4.6; eerste lid, van de Apv en hebben uitsluitend betrekking op het door de ondernemer en/of bedrijfsleider en/of beheerder niet voldoen aan de geformuleerde personeisen, alsook eventuele strijdigheid met het geldend bestemmingsplan. Gezien de in dit criterium opgesloten beperking, wordt het wenselijk geacht deze weigeringsgronden uit te breiden met begrip "ontoelaatbare aantasting van het woon- en leefklimaat of de gegronde vrees voor het ontstaan daarvan". Hiervoor kunnen de volgende criteria worden gehanteerd:

- a. het woon- en leefklimaat in de omgeving wordt aangetast of dreigt te worden aangetast door parkeeroverlast, geluidsoverlast, vervuiling of sociale onveiligheid;
- b. de openbare orde wordt aangetast of dreigt te worden aangetast (door bijv. criminele activiteiten als handel in harddrugs); ook hier geldt dat de aantasting van de rechtsorde een aantasting

- van de openbare is;
- c. er sprake is van een dusdanige concentratie van coffeeshops, al dan niet gecombineerd met andere handelsplaatsen in softdrugs en/of andersoortige horecabedrijven in een bepaald gebied, dat redelijkerwijs verwacht mag worden dat als gevolg van deze concentratie het woon- en leefklimaat in het betrokken gebied in ontoelaatbare mate wordt aangetast;
- d. de inrichting is/wordt gevestigd binnen een straal van 250 meter van een instelling van opvang of behandeling van drugsverslaafden;
- e. het aantal coffeeshops (met APV-vergunning) in de gemeente Kerkrade meer bedraagt dan 3;
- f. het maximum-aantal coffeeshops (met APV-vergunning) in de betreffende wijk gevestigd is;
- g. de inrichting wordt/is gevestigd binnen een straal van 250 meter van een andere coffeeshop;
- h. de inrichting is/wordt gevestigd in overwegend woonwijken/woonbuurten.

Een andere van de openbare orde afgeleide doelstelling is gelegen in de bescherming van de jongeren onder de 18 jaar. Derhalve zullen tevens de volgende weigeringsgronden gelden:

- i. de inrichting is/wordt gevestigd binnen een straal van 250 meter van inrichtingen waarin gewoonlijk grote aantallen jongeren verblijven (scholen, jongerencentra, scouting, (jeugd)-sportverenigingen etc.) die daardoor ongewild geconfronteerd kunnen worden met softdrugs;
- j. er een redelijk vermoeden bestaat dat tot de inrichting jongeren beneden de 18 jaar worden toegelaten c.q. van hieruit van drugs worden voorzien.

2. Intrekkingsgronden.

De intrekkingsgronden zijn opgesomd in artikel 2.3.4.6, tweede en derde lid, van de APV en blijven onverkort van kracht. Daarenboven wordt het wenselijk geacht hieraan de volgende intrekkingsgronden toe te voegen:

- d. ter verkrijging van de vergunning gegevens zijn verstrekt die zodanig onjuist of anders blijken te zijn, dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen, als bij de beoordeling daarvan de juiste omstandigheden volledig bekend waren geweest;
- e. de wijze van exploitatie het woon- en leefklimaat in de naaste omgeving op ontoelaatbare wijze nadelig wordt aangetast c.q. dreigt te worden aangetast;
- f. binnen een termijn van 6 maanden na de dagtekening van de vergunning geen gebruik is gemaakt van de vergunning, anders dan wegens overmacht;
- g. op verzoek van de vergunninghouder;
- h. sprake is van een situatie welke niet in overeenstemming is met hetgeen is bepaald onder de weigeringsgronden.

3. Sluitingsgronden.

In artikel 2.3.4.7. APV is bepaald dat tot sluiting kan worden overgegaan indien zonder vergunning geëxploiteerd wordt. Andere sluitingsmogelijkheden zijn er op grond van deze afdeling niet. Uit jurisprudentie blijkt dat alvorens tot toepassing van het zware middel van sluiting wordt overgegaan dient te worden onderzocht in hoeverre - alsnog - tot legalisatie kan worden overgegaan. Daarnaast kent de Wet Damocles aan de burgemeester de bevoegdheid toe om bij wijze van uitoefening van bestuursdwang over te gaan tot sluiting van voor het publiek toegankelijke inrichtingen in geval van verkoop c.a. van drugs. Het in de Apv vervatte artikel 3.7 is met invoering van artikel 13b in de Opiumwet van rechtswege komen te vervallen.

In geval sprake is van verkoop van verdovende middelen vanuit een inrichting zal deze met toepassing van artikel 13b op doeltreffende wijze kunnen worden beëindigd. Het terzake bevoegde orgaan zal van deze -afhankelijk van de ernst en eventuele herhaling van overtredingen al dan niet tijdelijke - sluitingsmogelijkheid in ieder geval gebruik maken indien :

- a. indien gehandeld wordt in strijd met het aan de vergunning verbonden voorschrift dat in de inrichting geen verkoop c.a. van verdovende middelen mag plaatsvinden;

- b. het maximum aantal van 3 coffeeshops feitelijk is overschreden;
- c. het maximum aantal van 1 coffeeshop per wijk wordt overschreden;

In geval geen sprake is van verkoop van verdovende middelen maar van overlast/aantasting woon- en leefklimaat vanwege andere redenen dient de sluiting te worden gebaseerd op artikel 2.3.4.7 Apv.

- e. sprake is van een situatie welke niet in overeenstemming is met hetgeen is bepaald onder de weigeringsgronden.
- f. indien de exploitatie van een horeca-inrichting op een zodanige wijze plaatsvindt dat het woon- en leefklimaat in de naaste omgeving op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed dan wel de vrees bestaat voor een ernstige aantasting van het woon- en leefklimaat;

Sluiting en/of intrekking.

Indien sprake is van verstoring van de openbare orde in, vanuit en/of rondom coffeeshops, of wordt gehandeld in strijd met de in de APV neergelegde criteria en/of dit beleid, zal telkens, behoudens de gevallen als bedoeld onder b,c en f, door het bevoegd orgaan beslist worden of wordt overgegaan tot intrekking van de vergunning dan wel tijdelijke sluiting van de inrichting.

De te nemen beslissing hangt af van de ernst van de geconstateerde aantasting van het woon- en leefklimaat dan wel de zwaarte van de overtreding van de beleidscriteria. Daarbij zal een afweging dienen plaats te vinden van de belangen van de exploitant en het belang van handhaving van de openbare orde. Intrekking van de vergunning (feitelijk beëindiging exploitatie) is in dit verband een veel zwaarder middel dan een tijdelijke sluiting. Afhankelijk van de ernst van de situatie kunnen beide sancties ingezet worden, waarbij bijv. kan worden gedacht aan de verkoop van hard-drugs vanuit de inrichting dan wel het na tijdelijke sluiting continueren van overtreding van de vergunning(svoorschriften).

Vergunningsvoorschriften.

Op dit moment worden aan de horeca-exploitatievergunning standaard de volgende voorschriften verbonden:

- gedurende de openingstijden dient de persoon van ondernemer en/of beheerder en/of bedrijfsleider in de inrichting aanwezig te zijn. Op deze wijze wordt voorkomen dat personen die vooraf in het kader van de behandeling van de vergunningaanvraag niet gescreend zijn, de inrichting feitelijk beheren;
- de vergunning geldt slechts voor de in de vergunning aangegeven lokaliteit;
- het is verboden in de inrichting middelen als bedoeld in de artikelen 2 en/of 3 van de Opiumwet voorhanden te hebben etc. Met name dit voorschrift past niet binnen de exploitatie van een coffeeshop.

Willen deze voorschriften hun nut bewijzen, dan dient hierop in afdoende mate toezicht plaats te vinden.

Daarnaast wordt het vanwege het specifieke karakter van coffeeshops wenselijk geacht daarvoor van de reguliere horeca-bedrijven afwijkende openingstijden vast te stellen en deze als voorschrift aan de vergunning te verbinden:

- de coffeeshops mogen dagelijks geopend zijn tot 24.00 uur, hetgeen een wezenlijke bijdrage levert aan de nachtrust;
- om de overdag te ondervinden overlast te beperken, is het gewenst dat de coffeeshops niet eerder dan 16.00 uur openen. Daarmee wordt voorkomen dat jongeren spijbelen ten einde de

coffeeshop te bezoeken. Voor de zater-, zon- en feestdagen is een ruimere beginopenstelling mogelijk, bijv. 13.00 uur.

Verbod softdrugsverstrekking en sluitingsregime overige horeca.

Met inachtneming van deze nota zal in maximaal 3 Kerkraadse alcoholvrije horeca-inrichtingen de verkoop van softdrugs in het kader van het openbare orde en veiligheidsbeleid niet verhinderd worden.

In alle andere horeca-inrichtingen geldt alsdan een absoluut verbod. Om dit verbod kracht bij te zetten, dient elke horeca-exploitant in spé bij de vergunningaanvraag zijn voornemens omtrent verkoop etc. van softdrugs nader te omschrijven. Geeft de exploitant in spé aan geen softdrugs te willen/laten verkopen, dan wordt aan de exploitatievergunning een standaardvoorschrift verbonden inhoudende een verbod op verkoop van softdrugs. Horeca-ondernemers die niet APV- maar wel Drank- en Horecawet-vergunningplichtig zijn, ontvangen bij uitreiking van de vergunning een brief waarin wordt gewezen op het verbod softdrugs te verkopen c.q. de verkoop daarvan in hun inrichting te gedogen.

Constateert de politie nadien dat het voorschrift of het verbod wordt overtreden, volgt van de zijde van het bevoegd orgaan:

1. een waarschuwing (behoudens spoedeisendheid) om de verstrekking c.q. het gedogen daarvan binnen een daarbij te stellen termijn eigener beweging te beëindigen;
2. sluiting van de inrichting op grond van artikel 13b van de Opiumwet (Wet Damocles) voor een daarbij te stellen termijn indien aan de onder 1 bedoelde waarschuwing geen gevolg wordt gegeven;
3.
 - intrekking van de APV-vergunning op grond van het nieuwe artikel 2.3.4.6. APV en sluiting van de inrichting op grond van artikel 13b van de Opiumwet voor een daarbij aan te geven termijn;
 - voor inrichtingen die niet APV-vergunningplichtig zijn sluiting voor een oplopende termijn indien na afloop van de sluitingstermijn (sub 2) wederom verkoop van softdrugs wordt geconstateerd.

Op de hier aangegeven wijze wordt het coffeeshopbeleid kracht bijgezet.

Een en ander zal nader worden uitgewerkt in een tussen gemeente, justitie en politie te sluiten handhavingsconvenant.

Tot slot.

Een van de doelstellingen is het voeren van een strikt handhavingsbeleid ten aanzien van die horeca-inrichtingen die het verbod (geen softdrugsverstrekking) overtreden.

Deze doelstelling is slechts dan realiseerbaar als van de zijde van politie op de naleving van de in deze nota vervatte regels wordt toegezien. Naast dit aspect vraagt ook het realiseren van de overige doelstellingen regelmatig toezicht van politie. Het bevoegd orgaan kan slechts dan gemotiveerd tot het opleggen van sancties beslissen indien door politie een onderbouwd advies wordt aangedragen, welk advies wordt geschraagd met gegevens c.q. proces-verbaal van bevindingen. Een en ander zal nader worden neergelegd in een tussen partijen te sluiten handhavingsconvenant.

Gemeente Kerkrade

Beleidsregel in de vorm van toetsingscriteria coffeeshopbeleid als vervat in de door de gemeenteraad van Kerkrade bij besluit van 28 juni 2000 vastgestelde notitie toekomstig coffeeshopbeleid gemeente Kerkrade.

Elke aanvraag voor een horeca-exploitatie-vergunning ten behoeve van een horeca-inrichting die zich mede richt op de verstrekking van middelen als bedoeld in de Opiumwet (coffeeshop), wordt getoetst aan onderstaande criteria:

Weigeringsgronden

De vestiging van een coffeeshop wordt niet toegestaan indien:

- a. er sprake is van een dusdanige concentratie van coffeeshops, al dan niet gecombineerd met andere handelsplaatsen in softdrugs en/of andersoortige horecabedrijven in een bepaald gebied, dat redelijkerwijs verwacht mag worden dat als gevolg van deze concentratie het woon- en leefklimaat in het betrokken gebied in ontoelaatbare mate wordt aangetast;
- b. de inrichting is/wordt gevestigd binnen een straal van 250 meter van een instelling van opvang of behandeling van drugsverslaafden;
- c. het aantal coffeeshops (met APV-vergunning) in de gemeente Kerkrade reeds 3 bedraagt;
- d. In de wijk reeds 1 coffeeshop (met APV-vergunning) is gevestigd;
- e. de inrichting wordt/is gevestigd binnen een straal van 250 meter van een andere coffeeshop;
- f. de inrichting is/wordt gevestigd in overwegend woonbuurten;
- g. de inrichting is/wordt gevestigd binnen een straal van 250 meter van inrichtingen waarin gewoonlijk grote aantallen jongeren verblijven (scholen, jongerencentra, scouting, (jeugd)sportverenigingen etc.) die daardoor ongewild geconfronteerd kunnen worden met softdrugs;
- h. er een redelijk vermoeden bestaat dat tot de inrichting jongeren beneden de 18 jaar worden toegelaten c.q. van hieruit van drugs worden voorzien.

Algemene toelichting:

Vooraf eerst worden alle aanvragen om een horeca-exploitatie-vergunning getoetst aan de in Algemene plaatselijke verordening vervatte bepalingen. Daarnaast worden de aanvragen die betrekking hebben op de vestiging en exploitatie van een coffeeshop getoetst aan de specifiek voor deze categorie vastgestelde criteria, zoals hierboven weergegeven.

Artikelsgewijze toelichting:

- a t/m e: Deze criteria zijn te beschouwen als toetsingscriteria specifiek naar de omgeving van een coffeeshop. De criteria zijn nauw gerelateerd aan de invoering van een maximumstelsel en het daarbinnen in het belang van de openbare orde en woon- en leefklimaat beoogde spreidingsbeleid.
- f: Voor toepassing van dit criterium is van woonbuurt geen sprake indien binnen een loopafstand van 150 meter van de beoogde locatie voor vestiging van een coffeeshop drie of meer horecabedrijven, winkels of andere ondernemingen (niet zijnde medische beroepen) in exploitatie zijn.
- g t/m h: Deze criteria strekken ter bescherming van jongeren onder de 18 jaar.

Vergunningsvoorschriften:

Naast de aan alle horeca-exploitatie-vergunningen te verbinden voorschriften worden aan de aan exploitanten van coffeeshops te verlenen gedoogbeschikking de volgende voorschriften verbonden:

- a. Behoudens een summiere aanduiding op de betreffende lokaliteit mag geen sprake zijn van enige vorm van reclame ten behoeve van de coffeeshop-activiteiten.
- b. In de coffeeshop mogen geen harddrugs en alcohol voorhanden zijn en/of verkocht en/of geconsumeerd worden.

Parkstad Limburg

Gemeente Kerkrade maakt deel uit van Parkstad Limburg

Gemeente Kerkrade

- c. Er mag geen sprake zijn van geluidshinder, vervuiling en/of voor de inrichting rondhangende klanten en/of parkeeroverlast en gevolge van de coffeeshop-activiteiten.
- d. In de inrichting mogen geen personen beneden de leeftijd van 18 jaar worden toegelaten.
- e. Per transactie mag geen grotere hoeveelheid dan maximaal 5 gram soft-drugs worden verkocht. Onder transactie wordt begrepen alle koop en verkoop in één inrichting op eenzelfde dag met betrekking tot één koper.
- f. De maximale handelsvoorraad in de coffeeshop mag de 500 gram niet overschrijden.
- g. Op zater-, zon- en feestdagen mag de coffeeshop geopend zijn van 13.00 uur tot 24.00 uur. Op de overige dagen mag de coffeeshop geopend zijn van 16.00 uur tot 24.00 uur.

Toelichting.

a t/m f::

Deze voorschriften omvatten de door de Procureurs-Generaal vastgestelde richtlijnen voor het opsporings- en strafvervolgingsbeleid inzake strafbare feiten van de Opiumwet.

g:

Dit voorschrift strekt enerzijds ter bevordering van de nachtrust van omwonenden en anderzijds wordt voorkomen dat jongeren spijbelen ten einde een coffeeshop te kunnen bezoeken.

Bijzondere omstandigheden.

Het bevoegd orgaan handelt overeenkomstig deze beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met deze beleidsregel te dienen doelen.

Kerkrade, 14 augustus 2000.

De burgemeester,

Het college van burgemeester en wethouders,
De burgemeester, De secretaris,

Parkstad Limburg

Gemeente Kerkrade maakt deel uit van Parkstad Limburg

